

สารานุกรมของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
สำหรับ
วันแพร่ธรรมสากล 2021

“เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20)

พี่น้องชายหญิงที่รัก

เมื่อเราได้มีประสบการณ์กับพลังแห่งความรักของพระเจ้า และรับรู้ถึงความเป็นบิดาในชีวิตส่วนตัวและในชุมชนของเรา เราจึงอดไม่ได้ที่จะประกาศและแบ่งปันสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา ความสัมพันธ์ของพระเยซูเจ้ากับบรรดาศิษย์ และพระธรรมชาติความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ดังที่ทรงเผยแสดงให้เราเห็นในธรรมล้ำลึกของการรับสภาพมนุษย์ของพระองค์ พระวรสารและธรรมล้ำลึกปัสกาแสดงให้เราเห็นถึงขนาดที่พระเจ้าทรงรักความเป็นมนุษย์ของเรา และทรงทำให้ความสุขและความทุกข์ ความหวังและความกังวลของเราเป็นของพระองค์ (เทียบ GS 22) ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระคริสตเจ้าเตือนเราว่าพระองค์รู้จักโลกของเราเป็นอย่างดี และโลกจำเป็นต้องได้รับการไถ่กู้ และเรียกเราให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจนี้ “จงไปตามทางแยกพบผู้ใดก็ตาม จงเชิญมาในงานวิวาห์เถิด” (มธ 22.9) ไม่มีใครถูกกีดกัน ไม่มีใครต้องรู้สึกถูกห่างเหินหรือถูกขับออกจากความรักที่เมตตา

ประสบการณ์ของบรรดาอัครสาวก

ประวัติความเป็นมาของการประกาศข่าวดีเริ่มต้นด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะเรียกและเข้าสู่การสนทนาอันมิตรกับทุกคน ดังที่พวกเขาเป็น (เทียบ ยน 15.12-17) บรรดาอัครสาวกเป็นกลุ่มแรกที่บอกเราเรื่องนี้ พวกเขาจำได้แม้กระทั่งวันและชั่วโมงเมื่อพวกเขาพบพระองค์ครั้งแรก “ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณบ่ายสี่โมง” (ยน 1.39) การมีประสบการณ์เรื่องมิตรภาพกับองค์พระผู้เป็นเจ้า การเฝ้าดูพระองค์รักษาคนป่วย รับประทานอาหารกับคนบาป ให้อาหารคนหิวโหย ไกล่จิตคนที่ถูกทอดทิ้ง สัมผัสคนโรคเรื้อน ระลึกถึงคนขัดสน นำเสนอแนวทางแห่งความสุขแท้จริง และการสอนในรูปแบบใหม่ที่เปี่ยมด้วยอำนาจ ทั้งเครื่องหมายที่ไม่ลบเลือนไว้ให้พวกเขา สร้างความประหลาดใจให้กับพวกเขา ความยินดีที่ยิ่งใหญ่และความรู้สึกขอบคุณอย่างสุดซึ้ง ประกาศกเยเรมีย์อธิบายว่าประสบการณ์นี้เป็นหนึ่งในการรับรู้ที่ยิ่งใหญ่ถึงการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในหัวใจของเรา ผลักดันเราสู่การแพร่ธรรม โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะต้องเสียสละและความเข้าใจผิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ (เทียบ ยรม 20.7-9) ความรักขับเคลื่อนอยู่เสมอ และเป็นแรงบันดาลใจให้เราแบ่งปันข่าวดีที่น่าอัศจรรย์ใจ และเต็มไปด้วยความหวัง “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว” (ยน 1.41)

ในองค์พระเยซูเจ้า เราได้เห็น ได้ยิน และมีประสบการณ์ว่าสิ่งต่างๆ อาจแตกต่างกัน แม้ในขณะนี้ พระองค์ได้เปิดอนาคต เตือนให้เรานึกถึงมิติสำคัญของมนุษยชาติที่ถูกกลืนกลาวคือ “เราถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบรรลุความสมบูรณ์ได้ด้วยความรักเท่านั้น” (ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 68) อนาคตที่ปลูกเร้าความเชื่อที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ และสร้างชุมชนชายและหญิงที่เรียนรู้ที่จะยอมรับความอ่อนแอของตนเองและของผู้อื่นส่งเสริมความเป็นพี่น้องและมิตรภาพในสังคม (เทียบ ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 67) ชุมชนของพระศาสนจักรแสดงให้เห็นความรุ่งโรจน์ ทุกครั้งที่ระลึกถึงด้วยความขอบคุณที่พระเจ้าทรงรักเราก่อน (เทียบ 1 ยน 4.19) “ความรักด้วยความสมัครใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อมนุษย์ ทำให้เราต้องประหลาดใจ อัศจรรย์ใจ เพราะโดยธรรมชาติแล้วเราไม่อาจมีสิทธิ์หรือบังคับได้ ...ด้วยวิธีนี้เท่านั้นอัศจรรย์แห่งการให้เปล่า พระพรที่ให้เปล่าแห่งการมอบพระองค์เองจึงแบ่งบาน และความร่อนรนในงานธรรมทูตก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลหรือการคิดคำนวณ การอยู่ใน “สถานภาพของการแพร่ธรรม” ต้องได้รับการไตร่ตรองด้วยความรู้สึกขอบพระคุณ” (สารานุกรมของสมเด็จพระสันตะปาปาถึงสมณองค์รสนับสนุนงานแพร่ธรรม 21 พฤษภาคม 2020)

ถึงกระนั้น สิ่งต่างๆ ก็ไม่ง่ายเสมอไป คริสตชนกลุ่มแรกเริ่มชีวิตแห่งความเชื่อท่ามกลางความขัดแย้งและความยากลำบาก ประสบการณ์ของการถูกทำให้เป็นคนชายขอบและการถูกจำคุก รวมกับการต่อสู้ทั้งภายในและภายนอกที่ดูเหมือนจะขัดแย้งและแม้กระทั่งลบล้างสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยิน แต่แทนที่ความยากลำบากหรืออุปสรรคจะทำให้พวกเขาท้อถอยหรือปิดตนเอง ประสบการณ์เหล่านั้นกลับปลุกเร้าให้พวกเขาเปลี่ยนปัญหาความขัดแย้งและความยากลำบากให้เป็นโอกาสในการแพร่ธรรม ข้อจำกัดและอุปสรรคกลายเป็นโอกาสพิเศษสำหรับการเจิมทุกสิ่งและทุกคนด้วยพระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดและไม่มีใครถูกกีดกันจากสารแห่งการปลดปล่อย

เรามีประจักษ์พยานที่มีชีวิตชีวาของเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดในหนังสือกิจการอัครสาวก หนังสือที่บรรดาศิษย์ธรรมทูตมิไวกัลลัสเลือกเป็นหนังสือที่บอกเล่าถึงกลิ่นหอมของพระวรสารว่าแผ่กระจายไปอย่างไรเมื่อได้รับการเทศน์สอน ปลุกความชื่นชมยินดีที่พระจิตเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวสามารถประทานให้ หนังสือกิจการอัครสาวกสอนให้เราอดทนต่อความยากลำบากโดยยึดอย่างมั่นคงกับพระคริสตเจ้าเพื่อที่จะเติบโตใน “ความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงสามารถกระทำได้ในทุกสถานการณ์แม้ในท่ามกลางความล้มเหลวที่ปรากฏ” และด้วยความมั่นใจว่า “ทุกคนที่มอบความไว้วางใจในพระเจ้าจะเกิดผลดี” (ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร 279)

สิ่งเดียวกันนี้ถือเป็นความจริงสำหรับเรา ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายในสมัยของเรา สถานการณ์การแพร่ระบาดที่อยู่ต่อหน้าและมีความทุกข์ทรมาน การอยู่โดดเดี่ยว ความยากจน และความอยุติธรรมที่ผู้คนจำนวนมากประสบเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกปลอดภัยที่ผิดพลาดของเรา และเผยให้เห็นการแตกแยกและการแบ่งขั้วที่ค่อยๆ เติบโตท่ามกลางเรา ผู้อ่อนแอและเปราะบางที่สุดจะรู้สึกมากขึ้น เรามีประสบการณ์กับความท้อแท้ สิ้นหวัง และเหนื่อยล้า และเราไม่ได้รับการยกเว้นจากการปฏิเสธที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งดับความหวังอย่างไรก็ตามในส่วนของเรา “เราได้ประกาศเรื่องตนเอง แต่ประกาศว่าพระคริสตเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ส่วนเราเป็นเพียงผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายเพราะความรักต่อพระเยซูเจ้า” (2 คร 4.5) ด้วยเหตุนี้ในชุมชนและในครอบครัวของเรา เราจึงได้ยินเสียงอันทรงพลังแห่งชีวิตที่ดังก้องอยู่ในหัวใจของเรา และประกาศว่า “พระองค์มิได้ประทับอยู่ที่นี้ พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว” (ลก 24.6) พระวาจาแห่งความหวังนี้ทำลายชะตากรรมทุกรูปแบบและผู้ที่ยอมให้ตนเองได้รับการสัมผัสจากพระวาจานี้ จะได้รับอิสรภาพและความกล้าหาญที่จำเป็นในการลุกขึ้นและแสวงหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้เพื่อแสดงถึงความเมตตา “ศีลศักดิ์สิทธิ์” แห่งความใกล้ชิดของพระเจ้าที่มีต่อเรา ความใกล้ชิดที่ไม่ทอดทิ้งใครไว้ริมทาง

ในช่วงเวลาของการแพร่ระบาดนี้ เมื่อมีการประจักษ์ให้สวมน้ำกาก แสดงความเฉยเมย และไม่สนใจ ในชื่อของการรักษาระยะห่างทางสังคมเพื่อสุขภาพที่ดี จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับพันธกิจแห่งความรักเมตตา ซึ่งสามารถทำให้การรักษาระยะห่างที่จำเป็นนั้นเป็นโอกาสสำหรับการพบปะ ดูแล และให้กำลังใจ “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ประสบการณ์ความเมตตาที่เราได้รับจึงกลายเป็นจุดอ้างอิงและแหล่งที่มาของความน่าเชื่อถือ ทำให้เราฟื้นคืนความปรารถนาที่มีร่วมกันในการสร้าง “ชุมชนที่ทุกคนร่วมเป็นเจ้าของ และมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งเราทุ่มเทเวลา ความพยายาม และทรัพย์สิน” (ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 36) พระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในทุกวันช่วยเหลือและช่วยเราจากข้ออ้างที่ทำให้เราก่ออยู่ในความไม่เชื่อในศาสนาอย่างเลวร้ายที่สุด “ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม” สำหรับผู้ที่สงสัยว่าทำไมพวกเขาควรละทิ้งความปลอดภัย ความสะดวกสบาย และความสุข หากพวกเขาไม่เห็นผลลัพธ์ที่สำคัญ คำตอบของเราจะยังคงเหมือนเดิมเสมอ คือ “พระเยซูคริสตเจ้าทรงชนะบาปและความตาย และพระองค์ทรงสรรพานุภาพพระเยซูคริสตเจ้าทรงพระชนม์อยู่อย่างแท้จริง” (ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร 275) และต้องการให้เรามีชีวิต มีความเป็นพี่น้อง สามารถยึดมั่นและแบ่งปันสารแห่งความหวังนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันของเรา มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับบรรดาธรรมทูตแห่งความหวัง ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมไว้ สามารถให้คำเตือนเชิงพยากรณ์ว่าไม่มีใครรอดพ้นได้ด้วยตนเอง

เช่นเดียวกับบรรดาอัครสาวกและคริสตชนกลุ่มแรก เราสามารถพูดด้วยความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์เช่นกัน “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ทุกสิ่งที่เราได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

และแบ่งปันกับผู้อื่นอย่างให้เปล่า เช่นเดียวกับที่อัครสาวกได้เห็น ได้ฟัง และได้สัมผัสกับพลังแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเยซูเจ้า (เทียบ 1 ยน 1.1-4) เราที่เช่นกันได้สัมผัสถึงพระกายที่ทนทุกข์และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้าในทุกวัน ที่นั่นเราสามารถพบความกล้าหาญที่จะแบ่งปันความหวังกับทุกคนที่เราพบ เราได้อย่างแน่นอนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่เคียงข้างเราในฐานะ คริสตชนเราไม่สามารถเก็บองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้เพื่อตนเอง พันธกิจในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรพบการบรรลุผลอย่างชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงโลกและการเอาใจใส่ดูแลสิ่งสร้าง

การเชื่อเชิญเราแต่ละคน

หัวข้อวันแพร่ธรรมสากลในปีนี้ “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) เป็นการเรียกเราแต่ละคนให้ “รับผิดชอบ” และนำสิ่งที่เกิดผลในหัวใจของเราไปให้ผู้อื่น พันธกิจนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของพระศาสนจักรเสมอ “พระศาสนจักรมีอยู่เพื่อการประกาศพระวรสาร” (EN 14) เมื่อเราปลีกตัวออกไปและแบ่งแยกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ชีวิตแห่งความเชื่อของเราจะอ่อนแอลง สูญเสียพลังแห่งการประกาศ และความสามารถในการมองเห็นสิ่งอัศจรรย์และความกตัญญู โดยธรรมชาติแล้วชีวิตแห่งความเชื่อเรียกเราให้เปิดกว้างมากขึ้นเพื่อต้อนรับทุกคน คริสตชนกลุ่มแรกไม่ยอมตกในการทดลองที่จะปิดตัวเองอยู่ในกลุ่มชนชั้นสูงพวกเขาได้รับการตลใจจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและมอบชีวิตใหม่ให้ออกไปท่ามกลางนานาชาติและเป็นประจักษ์พยานในสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยินถึงข่าวดีว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว พวกเขาทำเช่นนั้นด้วยความใจกว้าง ความกตัญญูและจิตใจสูงส่งตามแบบอย่างของผู้หว่านที่รู้ว่าผู้อื่นจะได้รับผลแห่งความพยายามและการเสียสละของตน ข้าพเจ้าขอคิดว่า “แม้แต่คนที่อ่อนแอ มีข้อจำกัด และมีปัญหาก็สามารถเป็นธรรมทูตได้ในแบบของพวกเขา เพราะความดีสามารถแบ่งปันได้เสมอ แม้ว่าความดีนั้นจะขึ้นอยู่กับข้อจำกัดมากมายก็ตาม” (พระคริสตเจ้าทรงพระชนม์ 239)

ในวันแพร่ธรรมสากลที่เราเฉลิมฉลองกันทุกปีในวันอาทิตย์สัปดาห์ก่อนสุดท้ายของเดือนตุลาคม เราระลึกถึงพี่น้องชายหญิงทุกคนด้วยความขอบคุณในการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตของพวกเขา ซึ่งช่วยเราให้รู้ถึงคุณค่าสัญญาแห่งศีลล้างบาปในการเป็นศิษย์ด้วยความใจกว้างและชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร ขอให้เราระลึกถึงเป็นพิเศษสำหรับทุกคนที่ออกเดินทางอย่างเด็ดเดี่ยว ละทิ้งบ้าน และครอบครัวไว้ข้างหลัง เพื่อนำพระวรสารไปยังทุกที่และไปยังประชาชนในทุกแห่งที่กระหายหาสารแห่งการช่วยให้รอดพ้น

เมื่อคำนึงถึงการเป็นประจักษ์พยานในการเป็นธรรมทูตของพวกเขา เราได้รับแรงบันดาลใจให้กล้าหาญและวอนขอ “เจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด” (ลก 10.2) เราทราบดีว่าการเรียกสู่การแพร่ธรรมไม่ใช่เรื่องในอดีตหรือจินตนาการที่หลงเหลือจากสมัยก่อนในปัจจุบันนี้เช่นกันพระเยซูเจ้าต้องการหัวใจที่สามารถมีประสบการณ์กับกระแสเรียกนี้ที่เป็นดังเรื่องราวของความรักที่แท้จริง ซึ่งเร่งเร้าพวกเขาให้ออกไปยังพื้นที่ชายขอบของโลก ในฐานะผู้นำสารและผู้แทนแห่งความเมตตากรุณา พระองค์ตรัสถึงการเรียกนี้กับทุกคน และในรูปแบบที่แตกต่างกัน เราสามารถนึกถึงสิ่งรอบข้างที่อยู่รอบตัวเรา ในใจกลางเมืองของเรา หรือครอบครัวของเราเอง ความรักที่เปิดกว้างอย่างสากลมีมิติที่มีใช้ทางภูมิศาสตร์แต่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาแห่งการแพร่ระบาดเหล่านี้ สิ่งสำคัญคือต้องเติบโตขึ้นในความสามารถในแต่ละวันของเราในการขยายขอบเขตของเรา เพื่อเข้าถึงผู้อื่นในทันทีที่แม้ว่าร่างกายจะอยู่ใกล้เรา แต่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ “กลุ่มคนที่เราห่วงใย” (เทียบ ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 97) การแพร่ธรรมคือการเต็มใจที่จะคิดเหมือนพระคริสตเจ้า เชื่อมเหมือนกับพระองค์ว่าผู้ที่อยู่รอบข้างเราก็คือพี่น้องชายหญิงของเราเช่นกัน ขอให้ความเห็นอกเห็นใจของพระองค์สัมผัสใจเรา และทำให้เราทุกคนเป็นศิษย์ธรรมทูตที่แท้จริง

ขอพระแม่มารีย์ ศิษย์ธรรมทูตคนแรก โปรดเพิ่มพูนให้ผู้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคนมีความปรารถนาที่จะเป็นเกลือและแสงสว่างในแผ่นดินของเรา (เทียบ มธ 5.13-14)

กรุงโรม มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน 6 มกราคม 2021 สมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

พระสันตะปาปาฟรังซิส